

Risale-i Nur talebelerinin iman ile kabre gireceğine işaret eden iki ayet hangisidir? Birinci Şua, 26. Ayetteki haşiyeyi izah eder misiniz?

"O gün insanlardan şakîler ve saidler vardır." (Hûd, 11/105).

"Saidlere gelince, onlar da Cennette kalacaklardır." (Hûd, 11/108).

Üstad Hazretleri bu iki ayetin ebcet ve cifir değerleri ile bu asrın iman hareketi olan Nur hareketine dair müjdeler tespit ediyor. Tabi bu müjdeyi mealde sarih ve zahir bir şekilde görmek mümkün değildir. Kur'an'ın her bir kelam ve harfinde canlılık ve mana hükmettiği için, insanların cansız ve kabuk niteliğindeki kelimelerine kıyas edilmemelidir. Kur'an ezeli ilimden süzülüp geldiği için, bütün zamanları ve mekanları içine alan alemşümül bir Kitab-ı Ezelidir; bu asra bakıp zecr ve müjdeler vermemesi kabil değildir.

"Bu müjde-i Kur'âniyenin binden bir vechi bize teması, bin hazineden ziyade kıymettardır. Bu müjdenin bir müjdecisi bir sene evvel görülmüş bir rüya-yı sadıkadır. Şöyle ki:"

"Isparta'da başımıza gelen bu hâdiseden bir ay evvel bir zâta, rüyada ona deniliyor ki, 'Resâili'n-Nur şakirtleri imanla kabre girecekler, imansız vefat etmezler.'"

"Biz o vakit o rüyaya çok sevindik. Demek o müjde, bu müjde-i Kur'âniyenin bir müjdecisi imiş.(HAŞİYE)"

"HAŞİYE: Cihan saltanatından daha ziyade kıymettar bir müjde-i Kur'âniye, bir beşaret-i semâviye bu sayfada vardır."(1)

(1) bk. [Şualar, Birinci Şua](#).